

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivety Veselé a soudkyň Mgr. Zdeňky Winklerové a JUDr. Aleny Bílkové ve věci

nezletilé: **E. N.**, narozená dne xxx
zastoupená kolizním opatrovníkem Městskou částí Praha 5
v sídle Úřadu městské části Praha 5, náměstí 14. října 1381/4, 150 00 Praha 5

dcery rodičů: **PhDr. V. N.**, narozená dne xxx
bytem xxx, xxx
M. N., psáno též M. N., narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem JUDr. Stanislavem Pospíšilem
sídlem Klimentská 1652/36, 110 00 Praha 1

o úpravě poměrů nezletilé, **o námitce podjatosti soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 Mgr. Lenky Hubáčkové, ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 50 Nc 6231/2019,**

takto:

Soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 Mgr. Lenka Hubáčková **není vyloučena** z projednávání a rozhodnutí této věci.

Odůvodnění:

1. Při jednání před soudem prvního stupně dne 11. 12. 2019 otec během svého výslechu vznesl námitku podjatosti soudkyně s tím, že „mu bylo matkou sdělenou, že se se soudkyní velmi dobře zná“:
2. Usnesením ze dne 23. 12. 2019, č. j. 50 Nc 6231/2019 – 23, byl otec vyzván, aby svou námitku doplnil, zejména, aby uvedl, kdy se o důvodu podjatosti dozvěděl a aby označil důkazy. Otec svou námitku podjatosti doplnil podáním na č.l. 25, kde uvedl, že vznesením námitky podjatosti proti samosoudkyni, která ve věci rozhoduje, reagoval na opakované výroky matky nezletilé o tom, že má jistotu, jak dopadne spor mezi rodiči, neboť zná soudní prostředí, včetně osoby samosoudkyně. Otec tedy přes poučení soudu ke svému tvrzení neoznačil žádný důkaz.
3. Matka k této námitce uvedla, že otec námitku podjatosti vznesl účelově ve snaze protahovat soudní jednání. Matka prostředí soudu ani samosoudkyni osobně nezná a nemá důvod pochybovat o její nestrannosti.
4. Soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 Mgr. Lenka Hubáčková ke vznesené námitce podjatosti uvedla, že účastníky zná pouze ze své rozhodovací činnosti, na výsledku řízení nemá zájem.
5. O návrhu na vyloučení soudce rozhoduje podle § 16 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění (dále jen „o. s. ř.“) nadřízený soud v senátu, což je v tomto případě Městský soud v Praze.

6. Nadřízený soud uzavřel, že námitka podjatosti soudce byla uplatněna včas ve smyslu § 15a odst. 2 o. s. ř., neboť otec nebyl poučen o svém právu vyjádřit se k osobě soudce.
7. Podle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky č. 2/1993 Sb. nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci.
8. Podle § 14 odst. 1 o. s. ř. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí ve věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
9. Platí, že vyloučení soudce z důvodu podjatosti představuje výjimku z dané záruky [srov. např. *nález Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 307/03 ze dne 27. 5. 2004 (N 76/33 SbNU 243)*], kterou lze aplikovat jen ze skutečně závažných důvodů, které soudci zcela zjevně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (*viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 1 Nd 134/2001 ze dne 8. 8. 2011, sp. zn. 21 Nd 126/2005 ze dne 5. 8. 2005, sp. zn. 32 Nd 446/2017 ze dne 5. 3. 2018*), neboť **soudce je nutno pokládat za nestranného, dokud není prokázán opak** - *viz např. rozsudky Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“) ve věci Pullar proti Spojenému království ze dne 10. června 1996, č. stížnosti 22399/93, ve věci Piersack proti Belgii ze dne 1. října 1982, č. stížnosti 8692/79 či ve věci De Cubber proti Belgii ze dne 26. října 1984, č. stížnosti 9186/80*.
10. Subjektivní hledisko účastníka řízení, jakkoliv může být podnětem ke zkoumání podjatosti, samo o sobě k dovození podjatosti soudce nestačí, musí existovat opodstatněná obava, že není zcela nestranný. [srov. např. *nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 722/05 ze dne 7. 3. 2007, či usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 187/10 ze dne 26. 7. 2012*]. Závěr o podjatosti je tedy namístě teprve tehdy, je-li evidentní, že pro poměr k věci, k účastníkům či k jejich zástupcům nebude soudce schopen dostát své zákonné povinnosti rozhodovat nestranně, tedy přesáhne-li pochybnost o nepodjatosti určitou intenzitu [*k tomu srov. nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001 (N 98/23 SbNU 11)*].
11. Vztah soudce k věci nebo účastníkům, příp. jejich zástupcům, se posuzuje ze dvou vzájemně se prolínajících hledisek, a to jaká je povaha tohoto vztahu a zda se jedná o zjevně intenzivní (např. bezprostřední, určitým způsobem individualizovaný) vztah (*viz např. rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 105/01 ze dne 3. 7. 2001*). Poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na projednávané věci. Tak je tomu v případě, kdy soudce sám by byl účastníkem řízení, ať na straně žalobce či na straně žalovaného, nebo v případě, že by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům pak může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, jemuž na roveň může v konkrétním případě stát vztah přátelský či naopak nepřátelský – *viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 432/2010 ze dne 17. 2. 2010, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 4. 2012, sen. zn. 29 NSČR 26/2012, uveřejněné pod číslem 85/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 12. 2017 sp. zn. 25 Cdo 4852/2016*.
12. Otec, přes poučení soudu, neoznačil ani jeden jediný důkaz na podporu svého tvrzení o tom, že matka a soudkyně se velmi dobře znají. Matka pak uvedla, že rozhodující soudkyni nezná, příslušná soudkyně pak potvrdila, že oba rodiče zná jen v souvislosti se svou rozhodovací činností.
13. Nadřízený soud tak, aniž nařizoval jednání (§ 16 odst. 3 věta druhá o. s. ř.), neshledal, že by ve věci byly naplněny podmínky § 14 odst. 1 o. s. ř. pro vyloučení soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 Mgr. Lenky Hubáčkové z projednávání a rozhodnutí této věci. Z dosavadního průběhu řízení a obsahu spisu nelze dovozovat, že by daná soudkyně měla zájem na určitém výsledku řízení (tj. že by její právní poměry mohly být rozhodnutím v této věci dotčeny), příp. že by měla jakýkoli jiný

než profesní vztah k věci či k účastníkům a předestřené námitka otce tak není způsobilá vyvrátit předpoklad nestrannosti uvedené soudkyně.

14. Nadřízený soud proto rozhodl dle § 16 odst. 1 o. s. ř., jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 10. března 2020

JUDr. Iveta Veselá v. r.
předsedkyně senátu